

denne, maatte føre Flertallet bot fra at tillægge det korte Ophold, vi have efter vor nuværende Lovgivning, nogen væsentlig Indflydelse paa Spørgsmaalet om Forsørgelsespligten; men i alt Fald forstaar jeg ikke, hvorledes man vil kunne finde det hensigtsmæssigt at gaa ind paa en saadan Ordning, som af Flertallet er foreslaaet. Jeg veed ikke, om flere af de ærede Medlemmer af Flertallet have læst mange Forsørgelsesforhør, som saa ofte maa optages. Hvis saa er, vil det være erfaret, at det ved Afhøringen af en ældre Person om hans forskellige Ophold, som oftest er umuligt, selv med den største Anstrængelse og med den bedste Billie fra Personens egen Side, at finde ud af, hvor han har opholdt sig i saa lang Tid, uden at der bliver et eller andet Gul, som det ikke er muligt at faae udfyldt. Efter det System, Flertallet har opstillet, er det jo en stor Mængde Kommuner, i hvilke hans Opholds Varighed spiller en Rolle, og med Hensyn til hvilke dette skal udfindes, og hvor det kommer an paa nøjagtig at faae oplyst, ikke blot, om han har opholdt sig der i 5, 10 Aar eller hvorlænge, men ogsaa om han i hvert af disse 5 Aar ikke skulde have været fraværende i 4 eller 4½ Maaned af Aaret eller lidt mere eller mindre end 4 Maaned i hvert af disse Aar og dette for længe siden. Jeg paastaar, at det vil være aldeles umuligt at faae nogen Mand i en ældre Alder til at kunne forklare sig med nogen Bestemthed derom. Det er, selv med en jevnt forstændig Person, aldeles umuligt at faae ham til at opgive, hvor han har været i et vist Aar, fordi han løber vild i Aarstallene; men at faae ham til at oplyse, om han har været 4 Maaned borte i et enkelt Aar, er aldeles ugjørligt. Man tænke sig saa disse 5 Kommuner, der ligge i Strid om, hvorvidt han nu paa Grund af disse 4 Maaneders Ophold — lidt mere eller lidt mindre — er hjemmehørende i den ene eller den anden af dem. Jeg paastaar, at det vil bringe enhver Fattigbestyrelse til Fortvivlelse, og at en Fattigbestyrelse vil handle meget klogere, istedetfor at indlade sig paa denne Undersøgelse, at sige: I Guds Navn, lad os saa hellere beholde ham med det samme. Den kan regne sig til, at det vil blive et frugtesløst Forsøg paa at slippe for ham. Jeg tror ikke, at det af Flertallet foreslaaede System lader sig gjennemføre i Praxis, uden at det leber til de forferdeligste Ulemper. Det forekommer mig desuden efter hele den Argumentation, som den ærede Ordfører har brugt, at det System heller ikke dermed rigtig passer; thi efter den ærede Ordførers Argumentation, forekommer det mig, at han nødvendigvis maatte komme til at sige: Vedkommende Trængende skal forføres, hvor han i Trængsøieblikket har sit Ophold; der kan ikke være Tale om at gaa tilbage til Fødestedet. Det var der noget konsekvent i. Jeg vilde da ogsaa for mit Vedkommende langt hellere gaa ind paa at sige, at enhver Trængende skulde forføres, hvor

han bliver trængende til Forsørgelse, og dermed Basta, end jeg vilde gaa ind paa, at gjøre hele denne Manøvre med at faae alle disse smaa Ophold i forskellige Kommuner i langt Tidrum oplyst, da jeg dog kunde være vis paa alligevel at komme til at beholde den Mand, om hvem der er Spørgsmaal. Nei, vil man ikke gaa til Fødestedet, og vil man ikke lade Opholdsstedet være afgjørende, saa er der ikke anden Udvej end den, at man maa have et langt uafbrudt Ophold paa eet Sted. Det kan man til Nød finde ud af; men saa maa man ikke have, som jeg beslager, at det ærede 6te kongevalgte Medlem (Ussing) har gjort i sine for Dvrigt saa korrekte Endringsforslag til Flertallets Forslag, dette med disse 4 Maaned; disse 4 Maanedee gjør det efter min Mening ubrugeligt.

I Dvrigt skal jeg erkjende, at dersom, hvad jeg nu erfarer, men hvad der ikke kunde ses af Udvalgets Forslag, der ved Ophold skal forstaaes det Samme som Domicil, at det altsaa skal forstaaes paa samme Maade, som det hidtil har været forstaaet i vor Lovgivning, saa behøver det Endringsforslag, som det ærede 6te kongevalgte Medlem har stillet til Forklaring af Ordet Ophold, strengt taget ikke, thi saa afgjøres Spørgsmaalet om Opholdet paa samme Maade som hidtil. Det er jo ogsaa en meget væsentlig Mangel ved Flertallets Forslag om disse 4 Maaned, at der bestandigt tales om dette personlige Ophold og det personlige Opholds Varighed, som forekommer mig slet ikke bør spille nogen Rolle. Derom talte ogsaa det ærede 6te kongevalgte Medlem, men om Personen har været fraværende fra Kommunen noget længere eller kortere bør ikke afgjøre, om Opholdet i Kommunen skal anses for afbrudt eller ikke; det afhænger deraf, om Vedkommende, som har været bortreist, har havt til Hensigt at opgive sit Hjem i Kommunen, til Exempel, er reist bort og har taget Tjeneste paa et andet Sted, eller i Dvrigt vist, at det var hans Billie at vælge en anden Kommune til sit Hjem. Har han derimod endogsaa i halve eller hele Aar været fraværende, men dog bevaret sit Hjem i Kommunen, er hans Ophold der ikke afbrudt. Jeg skal altsaa indstændigt anbefale, at man vedtager enten Mindretallets Forslag eller Regjeringsens Forslag. Subsidiært kunde jeg naturligvis nærmest slutte mig til det Forslag, som det ærede 6te kongevalgte Medlem har stillet, dog paa ingen Maade til Endringsforslaget Nr. 14.

Maa jeg dog, inden jeg slutter, endnu tilføje et Par Ord. Det forekommer mig, at under tidligere Foredrag har Spørgsmaalet om Fordrivelsen fra Kommunerne spillet en meget stor Rolle. Jeg tror ingenlunde, at det hele Spørgsmaal om Fordrivelse har nogen stor Betydning; man hører ganske vist højt og her tale om et enkelt Tilfælde, som er forekommet, og jeg kjender ogsaa saadanne Tilfælde, men det er jo heldigvis